

Sygn. akt III KK 388/21

POSTANOWIENIE

Dnia 10 listopada 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 10 listopada 2021 r., na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

sprawy **S. E.**

skazanego z art. 200 § 1 k.k. i in.,

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego,

od wyroku Sądu Okręgowego w G.

z dnia 25 marca 2021 r., sygn. akt V Ka [...],

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w G. z dnia 30 października 2020 r., sygn. akt II K [...],

p o s t a n a w i a:

- 1) oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2) zwolnić skazanego z kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 30 października 2020 r. (sygn. akt II K (...)) S. E. został uznany winnym czynu z art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 199 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., za który wymierzono mu karę 2 lat pozbawienia wolności. Wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 25 marca 2021 r. (sygn. akt V Ka (...)) wyrok Sądu I instancji utrzymano w mocy.

Od powyższego prawomocnego orzeczenia kasację wniósł obrońca oskarżonego, zarzucając rażące naruszenie art. 4 k.p.k., art. 5 k.p.k. oraz art. 7 k.p.k., a także art. 410 k.p.k. i art. 424 k.p.k. przez dokonanie dokonanych ustaleń

faktycznych w sprawie. Skarżący wniósł o uchylenie wyroku Sądu II instancji i przekazanie temu Sądowi sprawy do ponownego rozpoznania.

Prokurator w odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja okazała się bezzasadna w stopniu oczywistym.

Zarzuty kasacji nie dotyczą w ogóle orzeczenia Sądu II instancji, gdyż skarżący (będący podmiotem profesjonalnym) nie zarzuca w żadnym miejscu rażących błędów w dokonywanej przez Sąd odwoławczy kontroli apelacyjnej. Powiela jedynie lakoniczne zarzuty z apelacji, w której bezskutecznie kwestionował ustalenia faktyczne poczynione w sprawie. Wszelkie argumenty prezentowane w nadzwyczajnym środku odwoławczym dotyczą tylko i wyłącznie sposobu rozumowania Sądu I instancji. Autorowi kasacji umyka fakt, że Sąd odwoławczy utrzymał wyrok w mocy. Oznacza to, że ani nie stosował prawa materialnego, ani nie czynił własnych (nowych) ustaleń faktycznych. Wobec czego stawianie mu zarzutów w opyocie art. 4 k.p.k. czy art. 5 k.p.k. oraz art. 7 k.p.k. jawi się jako nieporozumienie. Sąd nie mógł bowiem naruszyć tych ogólnych dyrektyw procesowych. Kasacja nie zawiera zatem zarzutów adekwatnych na etapie postępowania kasacyjnego, wobec czego nie jest możliwe merytoryczne odniesienie się do niej przez Sąd Najwyższy.

Z uwagi na powyższe należało orzec jak w sentencji.